

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 9

W ŚRODĘ DNIA 30. STYCZNIA 1799

Z Włoch d. 10. Stycznia.

Wiele jeszcze zawsze woyska przybywa dla umocnienia Francuskiej armii we Włoszech. Między temi znajduje się wiele młodzieży z nowego popisu wojennego. Z przybyłych tu woysk Piemontskich posłano 3000 do Mantui, 2000 do Brescia dla umocnienia tamtejszych garnizonów.

Xąż Parmy kazał niespodziewanie infantkę z klasztoru odebrać i do Colorno gdzie Xąż Jmć zawsze mieszka, zawieść, tudzież wszystkie iey sprzęty z tamtąd zabrać. Z tego powodu bardzo się w Parmie zasmucono, rozumiejąc, że Xążę zamysła się oddalić, ale potem uspokoiło się. — Król Sardynski znajdował się jeszcze d. 4 w Parmie gdzie w klasztorze stanął, i nie wiadomo kiedy z tamtąd odejdzie.

Bywszy Neapolitański w Paryżu poseł, kawaler Ruffo, przybył d. 21 grudnia do Parmy, i we dwa dni potem udał się w dalszą podróż do Neapolu. — Dywizya Francuskiego jenerała Victor, złożona z

10,540 ludzi, która zdawała się być przeciw Liwornowi przeznaczona, odebrała w drodze inne przeznaczenie. Jedna iey część poszła w Rzymskie, druga nad Po; jenerał Victor założył swoją główną kwaterę w Casa Maggiore.

Listy z Florencyi donoszą, iż rząd Francuski kazał zapewnić W Xiążęcia, że zgoda między rząząpospolitą Francuską i krajem Toskańskim nie będzie przerwana. — Dnia 1 stycznia powrócił dwór W. Xcia Toskańskiego z Pizy, gdzie długi czas bawił, do Florencyi nazad. — Tegóż samego dnia oinaymż komendant przybyłych do Liworna woysk Neapolitańskich, Don Di-go Nafseli, Xąż Aragony, że tylko w celu wojennych środków do Liworna przybył, i w czasie tam bawienia swego nie uczynił najmniejszej odmiany, ani mieszkańców miasta w niczym nie ucisnął; z innych atoli wojennych środków i na usilne żądanie W. Xcia Toskanii, zamysła opuścić to miasto, aby go na niebezpieczeństwa i spustoszenia o-

blężenia nie wystawił, i żeby mogło na mocy umów zupełnej używać neutralności. Oświadcza wszelako, iż do wybrania się potrzebuje kilka dni czasu, dla zebrania potrzebnych do przewozu okrętów i żywności, w przypadku zaś gdyby w czasie tym od nieprzyjaciela był atakowanym, przedsięwzięcie najskuteczniejsze środki do obrony. „Dnia 4 wsiadły na koniec Neapolitańskie woyska na okręty, a po południu na morze się udały. Zasłaż do Pistoia Francuzkie woyska, cofnęły się nazad na tę wiadomość.

Rządca miasta Liworna generał de la Villette pisał tego samego jeszcze dnia do deputacyi banku: „Mam sobie za ukontentowanie i powinność donieść wam, iż podług urzędowych doniesień jesteśmy od wszelkiego wkroczenia obcych woysk zabezpieczeni, &c. — Podobnież pisał Toskański minister interesów zagranicznych, D. Seratti do wszystkich zagranicznych ministrów, że nie tylko Liworno, ale i Toskania od wkroczenia Francuzkich woysk jest zabezpieczona; że przybyła do Pistoia dywizya gdzie indziej idzie, i inne w marszu będące dywizye odebrały przeciwne rozkazy.“

Z Ankony donoszą pod d. 20 grudnia, że wyszła z tamtąd d. 29 listopada Francuzka eskadra, która 3000 na sobie lądowego woyska miała, woysko to przy Manfredonia na ląd wysadziła.

Z Paryża d. 8. Stycznia.

Dyrektoryat przyjmował d. 6 na publicznej audyencyi przywiezione przez szefa batalionu Laraiterie zdobyte przez armię Rzymską na Neapolitanach chorągwie.

Miało znowu później wiele kurye-

row z Włoch do Paryża przybieść; lecz do dnia dzisiejszego nie oznajmiono innego raportu, prócz znajdującego się w Redaktorze pod d. 6 w którym generał Championnet pod d. 17 grudnia donosi z Rzymu, że generał Lemoine d. 16 zdobył miasto, a d. 17 twierdzę Aquila, stolicę Neapolitańskiej prowincyi Abruzzo, i że główna armia przeciw Neapolowi spiesz.

Dyrektoryat postanowił d. 25 grudnia kilka wyroków które zapowiadają bliskie poruszenie armii. Obywatel Rudler został przez ieden z nich rządowym kommissarzem przy armii Mogunckiej mianowany, a Rapinat także rządowym kommissarzem przy Szwajcarskiej, tudzież postanowiono przy Mogunckiej armii generałnego kontrolora, a przy Szwajcarskiej obywatela Burnat generałnym kasierem, i wiale innych urzędów cywilnych przy tych armiach rozdano.

Podług listów z Moguncyi pod d. 4 t. m. jest także rządowa kommissya dla przyłączonych departamentów lewego brzegu Renu znięciona, i te departamenty mają odtąd być tak inne rządzone, to jest stosownie do różnych części administracyi do wszystkich ministrów należać, gdy teraz pod iednym tylko wewnętrznych interesów zostawały. W następnych elekcyach (w Marcu) mają także mieć swoje zgromadzenia pierwiastkowe, wybrać na nich swych reprezentantów do ciała prawodawczego, sędziów i innych urzędników.

Procz tego postrzegają na lewym brzegu Renu wielką czynność: magazyny są napełnione, fury wybierają, artylleryą w stanie wojny stawiają. Dywizya genera-

ła Bernadotte, która szła do Szwaycaryi i Włoch odebrała w okolicach Spiry d. 6 rozkaz zatrzymania się; z Szwaycaryi nawet zwrócono znaczną liczbę rekwiizy cyonistów na pierwszy Ren. Cofnięte z prawego na lewy brzeg Renu wojska, które ku Hundsrykowi szły, odebrały przeciwny rozkaz i już nazad wracają. Główna kwatera ma znowu być z Strasburga do Wisbaden przeniesiona.

Wiele nowych projektów względem skarbu ma być w roztrząsaniu. D. 31 grudnia odbyło się wielkie zgromadzenie u ministra skarbu z bankierów i ludzi wiadomych w materji skarbu; na drugi dzień byli wszyscy liveranci wezwani, i między innymi uczylić propozycje. — Tużysze pisma rachują, iż zabrane emigrantom Belgickim dobra, czynią 10 do 12 mill. liw. dochodów na rok.

Przeszły poseł, przy Cysalpińskiej rzeczypospolitej obywatel Fouché, mimo popadnięcia w niełaskę u dyrektoryatu, powrócił tu d. 6 t. m. z Medjolanu nazad.

Podług tużyszych pism ma być na Hiszpańskiego kommandanta w Por-Mahon w Minorce, sąd wojskowy złożony, że tak prędko tę twierdzę Anglikom podał; lecz miejsce to znajdowało się bardzo w złym stanie obrony.

Z Kadyx donoszą pod d. 18 grudnia co następuje:

“Angielska flotta składająca się z 13 liniowych okrętów, która port nasz dotąd blokowała, odstąpiła przedwcześnie, i udała się przez ciasną Gibraltaru na śródziemne morze.”

Wiść jakoby tu Cesarski agent przybył, zdaje się wcale być nie pewną: wszelako utrzymują tu zawsze, iż Cesarz

nie będzie o Neapol wojny prowadził. Naszego rządu zdaje się także być interensem, aby zrobić z Austryą zupełny pokój, i oderwać tym sposobem głównego sprzymierzeńca od Anglii.

Utrzymywanie naszych jeńców w Anglii odebrano kompanii, na której cele znajdowali się Vaucher i Koffmann, a inne za tańszą ugodę dano. — Jenerał Kilman, kommandant Angielskiej armii jedzie z Rouen do Paryża, dla poratowania swego zdrowia.

Włożone w Nant na okręty do St. Domingo embargo znowu zdjęte zostało. — Znajdujący się w Rzymskim nasi kommissarze odebrali już zlecenie do zbierania także w Neapolitańskim dzieł konsztu. Inni kommissarze nie będą tam posłanemi.

Wczoraj postanowiła rada 500, iż ci emigranci, którzy przez rozbicie się okrętu przy Kale, dostali się w ręce Francuzów, a którzy do legionu Choiseul &c. należeli, mają aż do powszechnego pokoju w więzieniu zostawać. — Adiutant jenerała Championnet, obywatel Laraiterie, jest ten sam, który dawniej klucze od Kolonii do Paryża woził.

“Jeden z kommissarzów rządowych opisywał przed rokiem życie demowe Tou-saint Louverture, którego odwiedzał w jego mieszkaniu w tych wyrazach: ” Zaprowadzony tam byłem mowi, przez jednego z jego synowców. Za moim przybyciem nie znalazłem w domu tylko żonę jenerała, z którą rozmawiałem; w czasie zaś naszej rozmowy ozoymiono iey o przybyciu jenerała kommandującego. Na imię iey męża widziałem twarz iey rumieniącą się, wstała i poszła go uściskać. Gdy powrocili do mnie usiedli okolo sie-

bie. Po pierwszych słowach nastąpiło kilka minut milczenie i nie mało zdziwiony zostałem spostrzegając na twarzach obcyga tych osob te słodkie poruszenia iakich doświadczają dwaj młodzi kochankowie. Przerwałem milczenie oświadczając jenerałowi iak kontent jestem, że go oglądam, odpowiedział mi przez westchnienie, wziął mnie za rękę i ieszcze raz uściśkał swoją żonę. Opowiedział mi wszystkie prawie szczegóły domowego życia przez przedziąg czasu lat 20 pomieszanę z przypadkami wielkiej wagi, pomiędzy któremi spostrzegłem wiele takich, które odkrywały człowieka przeznaczonego na wpływanie do losu sobie podobnych i na wydanie wielkich skutków. „Ja to sam mówił mi, wybrałem sobie moją żonę. Panowie moi chcieli mnie żenić z młodemi i wesółemi murzynkami, lecz umiałem zawsze oprzeć się woli sprzeciwiającej się mojej skłonności w wyobrażeniu iakie uczyniłem był sobie o szczęśliwym małżeństwie. Aż do momentu rewolucyi ani na godzinę nie opuściłem żony mojej. Szliśmy pracować na naszą ziemię (część gruntu, którą dawano murzynom dla rozmnożenia korzonków potrzebnych do utrzymania ich życia) trzymając się za ręce i podobnież powracaliśmy nazad mało co czując pracę przez dzień odbytą. Niebo błogosławiło zawsze pracy naszej, gdyż nie tylko opływaliliśmy w dostatki przy oszczędnym życiu, lecz mieliśmy ieszcze ukontentowanie udzielać żywności innym murzynom, gdy im ich brakowało. W dni niedzielne i święta szliśmy na mszę i żona moja wraz z wszystkimi naszymi pokrewnymi. Powrociwszy do domu po przyjemnym obiedzie resztę dnia prze-

pędzaliśmy wraz z naszą familią i kończyliśmy go przez modlitwę, którąśmy wspólnie czytali.

” W czasie zapadłej rewolucyi największym moim było umartwieniem opuszczać moją żonę i nigdy nie biłem się z większą odwagą, aniżeli nie miał wolniejszego mego umysłu do wszystkich czynności, iak kiedy wiedziałem, iż żona moja w zupełnej zostaje pewności. Nie byłem zupełnie szczęśliwym, aż po nabyciu dla niej tego schronienia, gdzie przychodzić przepędzić najprzyjemniejsze momenta i wypocząć od burzliwości interesów publicznych... Wszystko oznacza porządek i uczciwość w domu jenerała Toussaint. Żona jego pomimo mianego o gospodarstwie starania, pracuje ieszcze i sama około rozmrażania kawy. Toussaint okazał mi część gruntu uprawioną przez nią samą i kobiety u niej służące. Obywatelka Toussaint ma około 40 lat i chociaż jest najołtyszą kobietą iakie widziałem na wyspie S. Dominika, postać jednak iey osoby nie jest nieprzyjemną. Jej fizyognomia jest słodka i wyraża szczerość, zdaje się mieć skromność panienki w 20 roku. Wszystko co ją otacza dzieli z nią proste iey obyczaje. Z żalem opuszczałem tę przyjemną osobność, lecz odjazd kommanderującego jenerała przyspieszony przez przybycie depeszów wzywających go do iego powinności, położył koniec szczęśliwemu memu tam przebywaniu, i powrociłem do Kapu.,

Z Madyolanu d. 3. Stycznia.

Pokazała się tu nowa ustawa względem rekwizycji, która uwalnia od rekwizycji synów iedynaków; w każdej familii ieden tylko syn oney podlega; służba

rekwizycjonistów na lat 3 jest oznaczona; reszta zupełnie jest podobna do pierwszej ustawy względem tego zapadłej. Jenerał Joubert wielu agentów Francuzkich aresztować kazał.

Oto jest wyjątek z mowy powiedzianej przez ambasadora Rivaud na publicznej audyencji dnia 30 grudnia. "Wierzy danemu przyrzeczeniu utrzymania i bronięcia niepodległości waszej, lecz wierzy oraz i swojemu przedsięwzięciu oddalenia od dzieciństwa rzeczypospolitej Cysalpińskiej tych burzy, które podoba się wyniosłości i złości mieszać do rewolucyj; rząd Francuzki oburzył się przeciw sprawcom nowości, którzy tu nadużywali jego imienia dla uciemnienia ludu przez okazywanie mu na pozor wielkiej wolności. Aby znikły te śmieszne ich układy, dosyć było na tym duchu iaki nadał rządowi rzeczypospolitej Francuzkiej gieniusz, który dyktował warunki królom, wymazał z stanu politycznego Europy wiele wielkich mocarstw, a wiele narodów utworzył. Dosyć będzie, Obywatele Dyrektorowie, na waszej mądrości, uszanowaniu iakim podoba się temu ludowi otaczać wasze cnoty, dla zniszczenia niespokojnej zazdrości wyniosłych, dla umiarkowania nągarcijszych pasyj, dla zagojenia nągłębszych ran i dla umorzenia największego nieukontentowania. Lud Cysalpiński poydzie za skłonnością zachęcającą go do poświęcenia się wolności, kiedy ta pewna swojej mocy, nie zawsze będzie mu się okazywać uzbrojona piorunami, wzbudziaciami burze, zamiast ich uspokajania, kiedy iey ministrowie daleko więcej porównać ją dadzą przez dobrodziejstwa niżeli zemstę. Jedno z tych dobrodziejstw,

którego lud ten oczekuje od rządzących nim jest, aby mu dali przez czyn porządkny uroczysty i prawdziwie nie zawodny do poświęcenia sięgę ustaw republikantckich, do której szczęście jego i spokojność istotnie są przywiązaniem; lecz nie taką, iaka podana mu była przez nieroztropnych reformatorów, którzy usiłowali, wcisnąć do niej nasiona niezgody, których sami pełni byli, ale oczyszczoną z niedoskonałości doświadczeniem dowiedzionych; ogłoszoną naderwszystko z dzwacznych układów nowicieli utworzonych dla szkoderenia spokojności ludów bez powiększenia ich szczęśliwości; zgoda godną narodu, którego ma ustalić przeznaczenie. Porządek konstytucyjny jest zaręczeniem, którego żądać ma prawo przeciw samowolnej woli i skłonnościom niemniej szkodliwym upędzającym się za nowościami...

"Oto jest przed wami brama, światłopociaszające wskazało wam ją; ręka wspierała i potężna zgromadza około was okoliczności, które wam wskażą moment przyjemny wniścia do niej. Bramą tą jest konstytucya, która położy granice pretensjom wszystkich partyj, której bieg porządkny tym więcej wam ziedna przychylności waszych sprzymierzeńców i poważania waszych nieprzyjaciół...."

Dywizya jenerała Victor, o której mowiono, iż jest przeznaczoną przeciw Liwornowi od kilku dni rozłożyła się wzdłuż rzeki Po w Parmeńskim i Modeńskim. Główna iey kwatera jest w Casal Maggiore (po niżey Cremonie). Dywizya ta składa część prawego skrzydła armii jenerała Joubert, którego główna kwatera jest w Reggio. — Skrzydło lewe pod rozkazami jen: Moreau rozciąga się od Walteliny aż

kowe płace: sekretarz Jeneralny 6000, pisarz 4000, 5 kancelistów każdy po 2500, a 3 innych po 2000 zł. hol. Reszta służących podług ich stopniów.

Z Amsterdamu piszą: Rosyyski poseł baron Stackelberg mieszka tu w pięknym domu Hopego, który dla niego umebłowano. Zatrudnienia jego ściągają się jedynie do zaciąganych pieniędzy od tutejszych bankierów przez Imperatorową Katarzynę.

Na Mozie i Gore przybyło tu w roku przeszłym 733 statków a 777 odeszło. W roku 1797 wynosiła liczba przybyłych 1003 a odeszłych 1039. — W Amsterdamie tak wielka była mgła d. 7, iż wielu ludzi nieszczęściu podpadli.

Odgranic Turckich d. 30. Grudnia.

Prywatne listy donoszą pod d. 10 i 24 grudnia z Konstantynopola, że Porta do tego czasu nie oznaymiła żadnych dalszych wiadomości z Egiptu; lecz podług różnych z tamtąd doniesień utrzymuje się Buonaparte pozastęcy w Kairze rewolucyi strachem, kazawszy niespokojnych Turków wyciąć i meczety, w których sprysięgli zgromadzili się byli, zburzyć. Porta mianowała teraz Dzesar baszę Damasku, seraskierem, czyli najwyższym wodzem przeznaczonych do Egiptu woysk.

P. Spencer Smith miał jako ambasador króla Angielskiego d. 1 grudnia u W. Wezyra, a d. 5 u W. Sułtana wstępny audiencyą, i od obudwoch był nader grzecznie przyjęty.

Na nowo posłano znówu 4 Tureckie bombardowe galioty do flotty przy Korfu D. 8 grudnia popłynęły przybyłe do Konstantynopola z Rosyyskie liniowe okręty i 1 fregata pod kontra admirałem Ponto-

skin do połączoney Tureckiej z Rosyyską flotty. Teraz oczekują Angielskiej flotty do Konstantynopola pod rozkazami Sidney Smith.

Odgranic Rosyyskich d. 10. Stycznia.

Petersburska dworska gazeta pod d. 1 t. m. donosi, że Imperator mianował Jenerała majora Xcia Wołkonskoi III. komendantem Malty, a pościągane bataliony Budberga i majora Schengellindsew na garnizon tam przeznaczył. Kapitan Postow jest na majora podwyższony i plac majorem w Malcie postanowiony.

Jenerał hrabia Fersen mający przełożenie nad kadetami, został na prózbę swoją od służby uwolniony, a Xzc Lwow jest adiutantem przy J. C. Mci mianowany.

W prywatnym liście z Petersburga czytamy pod d. 27 grudnia: "Doznaliśmy tu już największego zimna. D. 20 i 21 tego miesiąca stał termometr na 17 gradusie zimna, a d. 23 spadł aż do 26 gradusu na mroz. Tegoż samego dnia umarło tu dwóch idących ludzi, co jest bardzo rzadkim u nas zdarzeniem. Od 15 lat nie pamiętają w Rosyi takiego zimna; trwało one dwa dni. Po imsze czasy dopiero po Bożym narodzeniu chwytaią u nas tegie mrozy. O odmrożonych nosach, uszach i całej twarzy nie ci nie piszę, bo to jest zwyczajna rzecz, i lekarstwo nato także jest wiadome i nie ochybne, byle tylko zawczasu użyte było, to jest nacieraiać choremu dobrze śniegiem odmrożoną część ciała. To się bardzo często po ulicach dzieie; każdy człowiek sprysiający ludzkości, jak tylko posirzeże u idącego jaką część białą na twarzy, zaraz go naciera. D. 25 w południe mieliśmy jeszcze na 20 gradusow mroz, ku wieczorowi na 15, a

na drugi dzień tylko na 8; więc w 12 godzinach zerzył o 12 gradusów podług termometru Reaumura. Wiadomo ci zapewne iak tak nagła odmiana powietrza szkodzi ludziom słabe mającym piersi, podpadającym romatysmowi, &c.

Z Turynu d. 29. Grudnia.

Włożono tu sekwestr na wszystkie domy dawniej do króla należące, wszystko cokolwiek się w nich znajduje na korzyść rzeczypospolitej Francuzkiej sprzedane będzie; na miasto Turynu kontrybucją 2 millionów włożono, noszenie cięższej sukni ma także być iak mówią, zabronione. — Podług powieści kuryera Francuzkiego, który tędy do Paryża przejeżdżał, król Neapolitański miał podać propozycję do pokoju generałowi Championnet lecz ten ich nie przyjął.

Z Brukselli d. 8. Stycznia.

Wyprawa przeciw insurgentom jeszcze się nieukończyła, i zdaje się nawet, że wielkich doznaie trudności, gdyż insurgenci uwiadomieni o marszu wojsk przeciwko nim, stosownych do tego chwycili się środków. W pórząd lasów mają nieprzystępne miejsca gdzie się cofają, iak tylko od większej siły są napadani. Jednakowoż od dnia 3 wiele zaszło żywych utarczek w lesie położonym powyżej Lowanii i ciągnącym się od strony Archote, Hafselt, Diest i Campine, insurgenci znaczną liczbę ludzi zabitych, rannych lub w niewolę wziętych, jednego ich dowódcę tu przyprowadzono i zaraz rozstrzelano. Od dwóch dni wyszło jeszcze wiele oddziałów wojska z Brukselli, Lowanii, i Namur, które udały się ku stronie Vallon w Brabancji, gdzie wiele insurgentów z parafii do parafii przechodzi. Dnia wczorayszego słyszeliśmy mocne strzelanie z armat, co wie-

ryć każe, że nową stoczono bitwę, niebawnie zapewne dowiemy się iaki z niego nastąpił skutek.

Uważaia tu z największą pilnością młodych ludzi. Podług rozkazu rządu ma być wybrana pewna liczba zakładników we wszystkich parafiach, gdzie spokojność jest zagrożona i gdzie kontrbucye zupełnie zapłaconemi nie zostały. Do Brukselli przybyła już wielka liczba tych zakładników. Wczoraj w wieczór jeden batalion z naszej załogi nagle wyszedł do Mons, ale niewiadomy jest powód tego nagłego marszu.

Anglicy nieustannie pokazują się przed Ostendą, Nieuport i Dunkierką, równie iak pod brzegami Zelandyi, jednak nie zdają się mieć ochoty czynienia iakiego usiłowania.

Z Rasztaft d. 10. Stycznia.

Sejm dnia dzisiejszego nadzwyczajną odprawił sesją, na której naradzano się względem noty Francuzkiej tyczącej się przypadkowego przechodu wojska Rosyjskiego przez kraj Rzeszy Niemieckiej. Gdy sejm żadnego jeszcze nieodebrał uwiadomienia w okoliczności tego przechodu, postanowiono przeto udzielić, dworom rapportu, który deputacya Rzeszy seymowi przesała w celu, aby względem tego instrukcyje przysłały, tudzież prosić głównego kommissarza Cesarskiego aby Najwyższemu Naczelnikowi Rzeszy przesał ten wyrok seymu, i o tym co się stało deputacyą Rzeszy uwiadomił.

Gazeta Triestska pod dniem 31 powtownie już donosi o poddaniu się Korfu. Stać się to miało dnia 4 grudnia przez kapitulacyą. Garnizon Francuzki przed kilku dniami pierwej uczynił wysięczkę, lecz ta wcale mu się nieudała.

GAZETY KRAKOWSKIE

 W ŚRODĘ DNIA 30 STYCZNIA 1799.

Z Rzymu d. 2. Stycznia.

Jenerał Championnet wydał z Frascati następujące rozporządzenie: "Posiedzenia konsulatu będą znowu w Rzymie odbywane. Konsulat rozpocznie natychmiast swoje urządowanie. Rzym przestanie być w stanie oblężenia, skoro konsulat swoje urządowanie rozpocznie. S-sye senatu, trybunatu, pretorow i wszystkich przez konstytucyą ustanowionych wyższych władz będą się w tej stolicy odbywać, i w 3 dni po uczynionym w tej mierze od senatu oznajmieniu, rozpoczną się. Aż do zupełnego zaprowadzenia konstytucyjnych władz, będzie konsulat na potrzeby armii i stolicy wszystkie wydatki stanowić i nakazywał. Tenże jest umocowany do stanowienia wszystkich potrzebnych do utrzymania spokojności i bezpieczeństwa ustaw i przedsięwzięcia do tego środkiem. Konsulat jest także umocowany do odmiennienia i mianowania w przeciągu 2 miesięcy wszystkich członków konstytucyjnych władz, a nawet tych urzędników, którzy

przez ciało prawodawcze mianowanemi byli. Odmiany przez konsulat przedsiębrane rozciągają się i do miejsc w stanie oblężenia ogłoszonych. Moc ta konsulatu rozciąga się do wszystkich władz, wyjąwszy jedno ciało prawodawcze. — Z rozkazu jenerała Championnet będą 3 bataliony narodowej gwardyi dla utrzymania wewnętrznej spokojności i bezpieczeństwa uformowane.

Z Genui d. 3. Stycznia.

Wczoraj w wieczor wyszły wszystkie Francuzkie okręty znajdujące się w naszych portach pod żagle. W tymże czasie odebrały 3 kompanie naszego woyska rozkaz udania się ku Sarzana. Nie wiadomo czy przybyły tego samego dnia z Cysalpinii kurjer był do tego środka powodem. Przybyły tu we 2 dni z Gaeta kapitan Rossano zapewnia, że ta forteca poddała się d. 31 grudnia woyskom Francuzkim. Miasto zaś samo osadziły jeszcze d. 29 grudnia.

Z Raształt d. 10. Stycznia.

Z Moguncyi d. 11. Stycznia.

Wczoray przybył tu z Strasburga jenerał kommanderujący Jourdan, iadł obiad u ministrów Francuzkich, a w wieczor odejechał do swojej głównej kwatery. Zupelne tu teraz milczenie panuje. Obywatele Roberjeot ukończył już swoją pracę około planu sekularyzacyow &c. i posłał ją do Paryża. Wnoszą tu, iż ministrowie Francuzcy dotąd nic daley czynić nie będą, poki uwiadomionemi nie zostaną o wyroku seymu Rzeszy względem marszu woyska Rosyyskiego.

Obywateł Trouvé minister rzeczypospolitey Francuzkiej przy Xciu Würtembergskim przybył tu z Stuttgard.

Tu ma być postawiony telegraf, dla korespondowania na Metz z Paryżem. — Odesłał ztąd woyska wszystkie nazad powrociły. Tu i w Koblentz zakładają wielkie magazyny.

D. 4 i 6 znajdowało się u jenerała Dallemagne w Koblentz dwóch officyerow z garnizonu w Ehrentbreitsstein, major Faber i plac major Spiegel, na obiedzie, gdzie miano względem opatrzenia w żywność tej fortecy kooperować. Słychać znów, że blokada Ehrentbreitsstein ma być w krotce pod pewnym warunkiem zniesiona.

DONIESENIA.

J. Ces. Kr. Mosei prefektura Złocka uwiadamia, że te następujące dochody przez licytacye w arendę puszczone będą jako to:

Na dniu 5tym Marca roku teraźniejszego w Piorkowie w pomieszkaniu, tamtejszego J. MPana dzierżawcy, dwie hutu Potasowe każda od dwóch kotłów do Państwa Piorkowskiego należące od 1go lipca 1799 aż do ostatniego października 1802 na 3 lata i miesiący 4.

Cena fiskalna od dwóch kotłów, 300 Ryń.

Na dzień 15ty Marca potym propinacye do Osieka należących miejsc jako też 4 młyny w kancelaryi prefektury Złocki na rok jeden i miesiący 4 od 1go lipca 1799 aż do ostatniego października 1800.

Cena fiskalna.

Propinacya w Osieku	600 ryń.	w Wieżownicy	580 --
Na Woytostwie tama	150 --	w Czaykowie	665 --
w Długoszece	200 --	w Strzegomiu	250 --
w Pliski i Suchy Woli	400 --	3 Młyny we Wieżownicy	200 --
w Bukowy	110 --	1 detto w Czaykowie	100 --

Na które dni naznaczone ochotę mających arendować z tym dodatkiem zaprasza się, aby się za opatrzyli totą częścią ceny fiskalnej zadatku, który przed licytacją do rąk kommisji złożony być ma.

Oreszte kondyeyach tej arendy można co dziennie, w tutejszy kancelaryi Złocki wiadomość powziąć. W Złoty dnia 10 Stycznia.

Jan Nawratyl.

Kommisya C. Kr. pełnomocna zadworna ogłasza niniejszym, że dobra Krolew. miasta Olkusza w bywszym Woiewodztwie Krakowskim na dobrych, urodzaynych gruntach w odległości kilku mil tylko od Krakowa położone, mianowicie: Zurada, Stareczynow, Witeradow, Zalipie, czyli Podlesie, i Parcze dolne, które podług niedawno wyciągniętego inwentarza 4020 zł. ryń. rocznie przynoszą, 21 marca przyszłego roku na trzy lata, to jest: od 24 czerwca 1799 do 23 czerwca 1802 pod zwyczajnymi warunkami, i z tym ostrzeżeniem, iż do końca maja przyszłego roku przynajmniej czteroczna summa arendowna w gotowiznie złożona zostać powinna, przez licytacją w dzierżawę puszczone będą.

Lustracye, czyli oszacowanie tych dobr można w urzędowej Kancellaryi Ces. Kr. administracyi dobr rządowych przejrzeć.

Zaś licytacya sama 21 marca przyszłego roku w urzędowej kancelaryi C. Kr. dyrekcji powiatowej Olkuszowskiej o zwykłej godzinie odprowadzić się, a summa 4020 zł. ryń. za cenę fiskalną na pierwsze wywołanie przystąpi będzie.

Gdy orał pewna liczba czerwonych buków z Mieyskich Olkuszowskich i sów, w pomieszczeniu nawet działach przez licytację przedawana będzie, więc chcący dzierżawy lub drzewa nabyć na zapowiedzianej licytacji stanąć nie zaniechają. W Krakowie d. 14go Grudnia 1798.

Z Cesar. Król. pełnomocney Kommissyi sądowney Galicyi zachodniej.

Antoni L. Jan.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem wierzycielom Pana Michała Chrościńskiego zrzekającego się czyli ustępującego dobr swych: że końcem wyznaczenia, podług §. 432 ordynacyi sądowej rozdziału XXXIII, dłużnikowi dobr ustępującemu żywności iemu należące się, dzień 6 kwietnia na godzinie 9 z rana naznaczony jest; na który dzień i gołdżine wierzyciele stawić się mają, aby opatrzenie żywności dłużnikowi obrabiali. Wierzycielom zaś zapisy na dobrach mającym wiadomo się czyni, że Radomski komornik Mirecki delegowanym został: ażeby niezwłocznie do dobr Bierwce i Wola Bierzwiecka Pana Michała Chrościńskiego, do których pod dniem dzisiejszym w Tuteyszym sądzie konkurs jest podniesiony, zjechał, i w przytomności tak tymczasowego kuratora masy Pana Ignacego Nestorowicza, iako i dłużnika przyzwanego inwentarz całego tak ruchomego iak nieruchomego majątku, nie mniej inwentarz gruntowy dobr spisać; dobra te, przyzwawszy detaxatorów Panów Kazimierza Popiela i Jana Kantego Wąsowicza, uwia-domiwszy wprzód wierzycielom zapisy na dobrach mających, podług rozdziału XVII. i §. 99 i następujących ordynacyi sądowej oszacować; żeby nadto rzeczy ruchome do masy zadłużonego, iako iego własne, należące iakiekolwiek i gdziekolwiek znajdujące się odzienie potrzebae i sprzęty domowe wyławszy przez znających się na tym dał otaxować, potym zapieczętowane, albo w mieyscu pewnym i bezpiecznym pod własną odpowiedzialność złożyć, albo komu trzeciemu, zachowując iednak ostrożność bezpieczeństwa, za rewersem do przechowania oddać; gdyby zaś niektóre zepsucia podpadały, żeby iakie z osobna spisać, i podług §. 91 ordynacyi sądowej, ogłosiwszy wprzód licytację, w przytomności kuratora masy więcej daiaćemu sprzedać, a zebrane pieniądze niemniej kleynoty i dokumenta na summy czyli obligacye, po między ruchomościami znajdujące się, do depozytu sądowego wnieść; ażeby oraz dobra wspomniane tymczasowemu Panu kuratorowi w administracyę oddać, dzień takowej tradycyi przy dokonczeniu inwentarza wyrazić, i dla większey, wiary oddanie tychże dobr, kuratora podpisem stwierdzić. W Krakowie dnia 18 Grudnia 1798.

Józef de Nikorowicz.

Gellinek.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniej Galicyi
Elsner.

C. K. sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym edyktem Panu Wincen-temu z Makomaz Makomackiemu: że adwokat prowincyenalny Onufry Męciński u sądow tych, o prawo własności do prowizyi od summy 12265 zł. pol. u Leonarda Kolsakowskiego będącey końcem wynagrodzenia kwoty 13 czer. zło., zażobę na niego podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sady te, nie mając wiadomości gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, iemuż Panu Makomackiemu, patrona tutejszego Liebicha, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten, podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem termina się: ażeby dnia 30 marca 1799 roku o godzinie 9 z rana do ustney rozprawy, sam się stawiał, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swej sprawy za najszyteczniejsze osądzi; ile ze w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniechania wyniknąć mogącą, podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

Jos: de Cronenfels.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniej
w Krakowie d. 14. Stycznia 1798.

Elsner.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Fabia-mowi i Maryannie Szaniawskim małżonkom: że Pan Adam Jankowski u sądow tych o exekucyę w rzeczach ruchomych końcem odebrania summy 1000 zło. pol. z prowizyą, zażobę na nich podał i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sady te nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych, zapytali się, onymże patrona tutejszego Pana Hołowkę z ich szkoda i ich koszt zastępcą postanowili, z którym proceś ten, podług ordynacyi sądowej, rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym sami się stawili, albo teżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzą; gdyż przeciwnym razie, niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą podług opiewu C. K. Praw sam sobie przypisać winni byli.

*Josef de Nikorowicz.
Olechowski.
Jan Morak.*

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi za-
daicy. W Krakowie d. 7. Stycznia 1799.

Per Magistratum Cæs. Reg. civitatis Lublinensis medio præsentis Edicti hisce insinuat. Qu-
cum Exceßum Cæs. Reg. appellationum Tribunal, mediante sui dispositione dd. 10 augusti, & præ-
sent 25 ejusdem a. c. ad Nro: 2483. emanatæ, ordinaverit hujatem magistratum ad causam concu-
rialem, olim Jacobi Certowicz pro judice delegato constituere. Jam autem ex parte huatis magist-
tus, in sequenti præmissæ Exceßi Appellationis dispositionis, sine tentandæ inter Agnetem pri-
mo Certowiczowæ; olim Jacobi Certowicz Consortem, secundo adpræsens voto Culička, & creditores
huius amicabile compositionis, medio resolutionis dd. 31 augusti a. c. ad Nrum: 721 emanatæ, ter-
minus pro die 26 septembris a. c. hora 9 matutina ad horsum comparandum præstitutus, unq; eid-
debitrici Dues: Mathias Czarnocki advocatus qua curator ad Lites constitutus sit, præmissusque p-
mus terminus ad petitionem nonnullorum creditorum certovicianorum, tum reflexe ad relationem u-
gistratus Casimirien: medio subalterne hujatis resolutionis dd. 25 septembris, a. c. ad Nrum: 887
888 editæ, usque ad diem 30 octobris a. c. prorogatus extiterit. In quo etiam incidenti subalter-
termino, cum ab Agnethe primo Certowiczowæ, secundo ad præsens Culička Causam hujus coi-
promovente sub prothocollo pro perceptione creditorum assumpto nulla insinuat facta, & de re
ubicationis loco nihil hic notum habeatur. Ideo illa hisce eum in finem admonetur, ut illa pro die
februarii 1799 hora 9 matutina hic judicii compareat, vel suprafato curatori Dno Mathie Czarnocki
si quæ forte habuerit juris adminicula tempestive, transmittat vel denique alium quempiam manda-
rium constituat, & huic magistratui denominet, ac pro ordine præscripto ea juris adhibeat medi-
quæ ad sui defensionem efficacia esse judicaverit, utpote quod secus adversæ fors cunctationis suæ
quellæ sibi met ipsi sunt imputandæ. Ita enim sancit præscriptæ pro Cæs. Reg. hereditariis Ter-
leges. Datum Lublini die 7 Decembris 1798 Anno.

*Franciscus Krolcz, mp.
Jacobus Lewandowski, mp.
Mathias Greber, mp.*

Ex Consilio Magistratus Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis.
Franciscus Krepiski, mp.

**K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymia tym Edyktem Panu Fa-
ianowyl Maryannie małżonkom Szaniawskim: ze Pan Adam Jankowski usądow tych, o summe
ezer: 9 zł. Pol. żałobę na nich pośl, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał si**

Gdy zaś sady te nie mając wiadomości gdzie się obżalowani znajdą, lub czy wcale w C.
Państwach dziedzicznych zostają, onymże patrona tutejszego Pana Miłkowskiego z ich szkoda
ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proceś ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się
ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przy-
zwoitym, to jest dnia 30 Marca 1799 roku sami się stawili, albo teżeli iakie mają prawa swego d-
wody te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali
tego sądom tutejszym wymienili i podług przepisu tych środków Prawa używali, które do obr-
ny swej za najsukuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką nie dogodność z zaniedb-
nia wyniknąć mogącą, podług opiewu C. K. Praw sami sobie przypisać winni będą.

*Josef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.*

Z Rady C. K. Sądow szlach; Galicyi zachodniej. W Krakow
d. 7 Stycznia 1799.

Elisner.

Podaje się do wiadomości: że z rezolucyi Magistratu miasta Kazimierza różne meble iako t
Zwierciadła, lustra, komody, stolki, stolki, kanapy i inne w Ratuszu Kazimierskim dnia 7 Luteg
a. b. o godzinie 9 z rana więcey dajacemu publicznie sprzedane będą.

